

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/155/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5023200092
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5023200092.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: U.. L. Z., nar. XX. W. XXXX, W.. G. XXX/XX, B. D., zastúpeného: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., IČO: 50 120 000, Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Kuzmányho 26, Žilina, o obnovu konania Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31 S 52/2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31 S 20/2023 zo 16. mája 2023 takto

rozhodol:

- Návrh žalobcu na prerušenie konania sa zamietá.
- Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamietá.
- Účastníkom sa nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania, ktoré sa pôvodne viedlo pred správnym súdom pod sp. zn. 31 S 52/2016 a ktorého predmetom bol prieskum rozhodnutia žalovaného z 9. augusta 2016, č. KRPZ-ZA-VO2-432-006/2016. Na odôvodnenie žaloby sa odvolal na dôvody podľa § 397 písm. a) a b) Civilného sporového poriadku, ktoré podľa § 25 SSP žiadal analogicky použiť aj v správnom súdnictve. Správny súd sa podľa neho v pôvodnom konaní nezaoberal prejudiciálnou otázkou, či rozhodnutie žalovaného bolo v súlade s § 35 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti žalobca žiadal, aby sa Súdnemu dvoru EÚ predložili prejudiciálne otázky na výklad čl. 4 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej odkázal na rozsudok Európskeho súdu ľudského súdu zo 4. júna 2015, Chitos proti Grécku, sťažnosť č. 51637/12, z ktorého vyvodil porušenie tohto ustanovenia Dohovoru.

2. Správny súd tu napadnutým uznesením sp. zn. 31 S 20/2023 odmietol túto žalobu podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP. Zdôraznil, že v správnom súdnom konaní neprichádza do úvahy použitie dôvodov obnovy podľa § 397 písm. a) a b) CSP, pretože sa to nezlučuje s povahou správneho súdnictva. Preto ich ani zákonodarca ani nezahrnul medzi dôvody obnovy podľa Správneho súdneho poriadku. Naopak, dôvody podľa § 472 SSP zohľadňujú len medzinárodné záväzky Slovenskej republiky. Návrh na predloženie prejudiciálnej otázky považoval správny súd za zmätočný, pretože podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Súdny dvor nemá právomoc vykladať Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

3. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáha zrušenia tohto uznesenia. Zdôraznil, že už správneho súdu navrhol, aby dôvody obnovy podľa § 397 písm. a) a b) CSP aplikoval na základe analógie v zmysle čl. 4 základných princípov CSP. Podľa žalobcu zásada rovnosti vylučuje, aby časť účastníkov mala k dispozícii tieto dôvody a časť nie. Následne v podstatnej časti zreprodukoval dôvody,

ktoré uplatňoval v žalobe na obnovu konania. Okrem toho navrhol, aby sa „oprávnenému orgánu“ položili prejudiciálne otázky v tom zmysle, či bolo v súlade s čl. 4 Dohovoru ustanovenie § 35 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z., resp. preloženie policajta bez jeho písomného súhlasu.

4. Žalovaný sa nevyjadril k riadne doručenej kasačnej sťažnosti.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v rozsahu uplatnených sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2).

6. Predmetom prerokovanej veci je otázka rozsahu prípustných dôvodov obnovy konania. Podľa § 472 SSP možno žalobou na obnovu konania napadnúť právoplatné rozhodnutie (správneho) súdu, ak a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka v dôsledku trestného činu určitých osôb, b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru o porušení základných ľudských práv alebo slobôd účastníka, alebo c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s určitými rozhodnutiami Súdneho dvora, Rady Európskej únie alebo Komisie. Citované ustanovenie taxatívne (úplne) vypočítava dôvody, kvôli ktorým možno obnoviť konanie pred správnym súdom. Použitie dôvodov uvedených v § 397 CSP neprichádza do úvahy už preto, že toto ustanovenie je obsiahnuté vo štvrtjej časti Civilného sporového poriadku. Podľa § 25 SSP sa však na konanie pred správnym súdom môžu primerane použiť len ustanovenia prvej a druhej časti CSP. Nikam inam nevedú ani odkazy žalobcu na čl. 4 základných princípov CSP. Hoci aj tie majú svoje uplatnenie v správnom súdnom konaní (porov. § 5 ods. 1 SSP), cit. čl. 4 sa týka situácie, kedy buď právnu vec nemožno prejednať podľa určitého ustanovenia (odsek 1), ani podľa analogicky použiteľného ustanovenia (odsek 2). Na posúdenie dôvodov obnovy správneho súdneho konania však možno použiť ustanovenie § 472 SSP, v ktorom sú jasne upravené, a tak nie je otvorená cesta predpokladaná v cit. čl. 4 ods. 1 a 2 základných princípov CSP.

7. Už správny súd žalobcovi celkom zrozumiteľne vysvetlil, prečo ani vecne nie je potrebné, aby v správnom súdnictve existovali dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. a) a b) CSP (odlišný charakter civilného sporového konania a správneho súdnictva). Kasačný súd na toto zrozumiteľné odôvodnenie v celosti odkazuje. Žalobca sa v kasačnej sťažnosti ani nepokusil predstaviť právnu argumentáciu, ktorou by toto racionálne odôvodnenie rozdielom oboch konaní spochybnil (porov. § 440 ods. 2 SSP). Existencia rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva by síce mohla byť dôvodom obnovy aj priamo podľa § 472 písm. b) SSP, podľa judikatúry by však muselo ísť o rozhodnutie, ktoré sa priamo týka konania, o ktorého obnovu ide (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžk 9/2018). Žalobcom citovaný rozsudok vo veci Chitos však takým rozhodnutím zjavne nie je. K žiadosti žalobcu o predloženie prejudiciálnych otázok na výklad čl. 4 Dohovoru už správny súd trefne odkázal na čl. 267 ZFEÚ. Žalobca v kasačnej sťažnosti spresnil tento svoj návrh tak, že prejudiciálne otázky sa majú položiť „oprávnenému orgánu“, ktorým by na základe protokolu č. 16 k Dohovoru (oznámenie č. 113/2020 Z. z.) mohol byť Európsky súd pre ľudské práva. Navrhovaná otázka sa však týka veci samej; pretože kasačný súd nezistil, že by sa žalobca o obnovu vôbec zakladala na spôsobilých dôvodoch obnovy, nemôže by takéto stanovisko relevantné.

IV.

Záver

8. Zo všetkých uvedených dôvodov tak kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP uznesením (§ 457 ods. 2 SSP) zamietol. Ešte predtým však zamietol jeho návrh na prerušenie konania.

9. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobca bol v kasačnom konaní neúspešný a žalovaný síce úspech mal, no kasačný súd nezistil výnimočné dôvody, aby mu nárok na náhradu trov priznal.

10. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.